

ROADTRIP

Avondvullend stuk

door

PATRICK WOLTHUIS

In the masters chambers they gathered for the feast
They stab it with their steely knives but they just can't kill the beast.
"The Eagles, Hotel California, 22-02-1977"

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ROADTRIP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PATRICK WOLTHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN

DESIREE: Eigenaresse van het hotel. Mysterieuze dame met een klassieke uitstraling. Leeftijd tussen de 30 en 70 (onbelangrijk). Niet van haar stuk te krijgen. Heeft een speciale relatie met Hank, maar ze zijn geen stel, al lijkt dat soms wel zo. Spreekt tot Hank in klare taal, maar tot de gasten in raadsels. Is erg van de orde en regelmaat.

Motto: dit is het leven, accepteer het voor wat het is.

HANK: Het hulpje van Desiree. Leeftijd tussen de 30 en 70 (onbelangrijk). Extraverte man met diepe (duistere) motieven. Voelt zich vaak het slachtoffer van Desiree. Misanthropische, manische instelling. Is volgzzaam naar Desiree toe, maar gedraagt zich naar de bezoekers soms als een despoot, dan weer als een aandachtig toehoorder, dan weer als de hofnar. Woont in het kamertje naast de lobby. Het kamertje waar muziek vandaan komt. Hij ziet het als zijn levenstaak om zijn gasten tot in de ziel te verzorgen en gaat daar erg ver in.

Motto: dit is het leven, verwerp het en maak het beter dan het was.

HADES & CERBERUS: De personages Hank en Desiree zijn in combinatie de god van de onderwereld (Hades). In het toneelstuk wordt gerefereerd naar een hond met drie koppen (Cerberus). De relatie naar Hades & Cerberus wordt nergens expliciet gemaakt, maar is wel een bron voor dit theaterstuk.

GRACE JOHNSON: Vrouw van 30/35. Is gewend om onderweg te zijn, niet duidelijk is welke baan ze heeft. Grace heeft geen eigen huis, maar trekt met een busje over de route 66. Daar waar haar geld opraakt, zoekt ze steeds tijdelijk een baantje, totdat ze weer genoeg heeft om verder te reizen. Een vrije geest, die duidelijk niet van conventies houdt.

Haar ouders waren hippies die vroeger van plaats naar plaats trokken over dezelfde route 66. Toen haar moeder echter zwanger raakte van Grace, hebben ze haar bij een nonneninternaat in Oklahoma achtergelaten en zijn vervolgens doorgegaan met hun leven. Op 15-jarige leeftijd vluchtte Grace uit het internaat en is sindsdien op zoek naar haar biologische ouders (John en Magda). Dat doet ze door jaar in, jaar uit langs de route 66 te rijden en in elk plaatsje navraag te doen naar haar ouders. Haar belangrijkste bezit is een brief van haar ouders en een kaart van route 66 waar ze op

bij houdt wat de resultaten van haar zoektocht zijn. Zonder resultaat helaas. Een vrouw die er van houdt om gevaarlijk te leven, on the edge. Een meisje met een troebel verleden. Een doos van pandora.

Motto: ik ben wat ik ben.

LIZ KENT: Vrouw van 30-50. Is op weg naar haar vader die ze al heel lang niet gezien heeft. Ze is in het dagelijks leven een zakenvrouw, een dame werkzaam bij een internationale bank. Ze is een wat afstandelijke vrouw, moeilijk te benaderen, en heeft moeite om met haar diepere gevoelens om te gaan.

Ze is gewend om de hele wereld over te vliegen (businessclass) en megadeals te sluiten. Ze was net onderweg vanuit Los Angeles naar Chicago om een belangrijke deal af te ronden, maar wordt dan gebeld door haar zus met de boodschap dat haar moeder erg ziek is en mogelijk op sterven ligt. Halsoverkop heeft ze een auto gehuurd en is nu onderweg vanuit Los Angeles naar het plaatsje Amboy, waar haar moeder woont en zij is opgegroeid (Amboy, een klein dorp aan de route 66). Eigenlijk heeft ze geen zin om haar familie op te zoeken en diep in haar hart is ze blij dat het noodweer er voor heeft gezorgd dat er een pauze wordt ingelast. Dat geeft haar de ruimte om na te denken over haar familie. Ondertussen heeft ze een belangrijke deadline. Een getekend contract dient voor 8 uur in de ochtend binnen te zijn in Chicago, anders is ze haar baan kwijt.

Motto: niets in mij lijkt wat het is.

JOE MIDDLESTONE: Handelsreiziger. Man van 30-50. Een man in vertwijfeling, zoekend naar de juiste weg in het leven. Wordt geplaagd door het feit, dat hij een leven heeft geleid vol met verkeerde keuzes. Een man waar het noodlot om heen hangt. Het leven zit hem werkelijk niet mee. Wil heel graag iets anders doen met zijn leven, maar het ontbeert hem aan de moed om dat te doen. Diep in zijn hart heeft hij een lijstje klaarliggen met alle mensen die hem wat hebben aangedaan. Beklaagt zich snel en vindt het moeilijk om zich in gezelschappen een houding te geven. Hij zal een zware nacht krijgen. Joe houdt niet van conflicten en wil graag aardig gevonden worden, er bij horen.

Joe is getrouwd en woont in Barstow (een plaats buiten Los Angeles aan de route 66). Hij is veel onderweg en ziet zijn vrouw Betty en twee kinderen (Joseph en Mary) heel weinig. Hij was onderweg vanuit het plaatsje Needles naar zijn huis, maar werd

ook overvallen door de storm.

Motto: ik ben nooit geworden wat ik had moeten zijn.

DE MUZIEK:

Belangrijk personage in dit stuk is de muziek zelf. De muziek, soms verheffend, soms ronduit duister. Muziek die door de ziel heen trekt. Muziek die steeds klinkt als Hank zich terugtrekt op zijn kamer. Hank componeert deze muziek op maat van de gasten. Soms horen ze het, soms niet, afhankelijk voor wie de muziek is bedoeld. De muziek zorgt er voor dat de gasten zich open stellen en worden meegevoerd door de sfeer van het hotel.

HET HOTEL:

Het laatste personage in dit stuk is het hotel zelf (hotel California). Een hotel met vreemde schilderijen, afwezige gasten, gangen van kilometers lang, een hotel dat nergens op de kaart staat en eens per jaar de deuren opent, op midzomernacht, de 21e juni van het jaar.

DECOR:

Er zijn drie ruimtes. De belangrijkste is de lobby van het hotel waar het grootste deel van de tijd het stuk zich afspeelt. Daarnaast is er de kamer van Hank (maar dit kan ook op voortoneel worden gespeeld) en de buitenkant van het hotel waar de gasten aankomen (ook dit kan op het voortoneel worden gespeeld).

A SHIMMERING LIGHT

(de hotellobby. Geluiden van een opkomende storm vermengd met muziek. Op het podium staat een vrouw (Desiree). Zij staart naar buiten, naar de woestijn. Het lijkt alsof ze ergens op wacht. Hank komt op. Dan het geluid van de omroepinstallatie)

HANK: *(omroepinstallatie)* Allemaal! Sluit de ramen en barricadeer de deuren! Er komt een storm aan die het vlees van het bot zal rijten!

DESIREE: Hank, gedraag je. Je maakt de gasten bang.

HANK: Ik wil ze alleen maar beschermen, dat weet je toch? Ik hou van ze en wil dat ze veilig zijn. *(omroepinstallatie)* Kruip onder de dekens, bemin elkaar en bid dat deze nacht snel voorbij zal gaan!

DESIREE: Stop daar mee.

HANK: *(omroepinstallatie)* Want het is midzomernacht! De nacht dat hemel en hel open gaan en zich op deze aarde zullen storten!

DESIREE: Hank! *(drukt omroepinstallatie uit)* Zo, klaar, over, uit.

HANK: Desiree, dat is niet lief van je. Nu ben ik droevig, echt waar. Dat had je niet moeten doen.

DESIREE: Jouw probleem is dat jij te overgevoelig bent.

HANK: Nee nee, ik sta gewoon heel erg in contact met mezelf. Ik ben ontzettend in verbinding met mijn diepste emoties. Dat zou jij ook eens moeten proberen. Dat zou je enorm helpen. Echt waar, er zit zo'n rijkdom in jou, een onaangetast reservoir, wachtend om te worden geopend.

DESIREE: Je zwetst. Je praat maar raak. En je leidt me af van belangrijkere zaken.

HANK: Zoals?

DESIREE: Er komen gasten aan. Daar... in de verte. Ik zie koplampen.

HANK: Nee hoor, dat zijn geen lampen.

DESIREE: Oh nee?

HANK: Dat zijn vreugdevuren. Door heel het land worden ze aangestoken.

DESIREE: Koplampen. Geen vreugdevuren.

HANK: Vreugdevuren! Om de kwade geesten te verdrijven. Want het is midzomernacht.

DESIREE: Jij hebt van die rare ideetjes. Waarom moet je toch allemaal bijzondere dingen verzinnen, terwijl de werkelijkheid veel makkelijker is.

HANK: Ach Desiree, wat moet jouw leven treurig zijn. Met die rauwe

werkelijkheid van je. Er zit zo weinig vreugde in.

DESIREE: Ik neem het leven serieus. En klaar nu. Je hebt me verstoord. Met je bel en je onheilstijdingen. Waar echt niemand op zit te wachten.

HANK: Ik waarschuwde de gasten. Ze moeten binnen blijven.

DESIREE: En ik waarschuw jou. Ruim je kamer op. Het stinkt daar.

HANK: Sluit de ramen. Sluit de deuren. Want mijn kamer stinkt.

DESIREE: Grappig.

HANK: Echt waar?

DESIREE: *(geeft hem een klap)* Nee, natuurlijk niet. *(staart naar buiten)* Maar je hebt wel gelijk.

HANK: Wauw. Mag ik dat vast laten leggen. Ik heb gelijk. Eindelijk. Maar waarin eigenlijk?

DESIREE: Een storm is komende.

HANK: Aah, we zijn het eens.

DESIREE: Ja, dat zijn we.

HANK: En elke storm

DESIREE: Brengt nieuwe bezoekers

HANK: Die tegen wil en dank

DESIREE: Wat vinden en denken

HANK: Over ons hotel

DESIREE: En jij en ik weten

HANK: We zijn er voor hen

DESIREE: Het is niet ons feestje

HANK: Neeee, natuurlijk niet.

DESIREE: We zijn er voor de gasten

HANK: Echt waar? Zij zijn er toch om mij te vermaken. Zij brengen wat kleur in mijn tobberig bestaan.

DESIREE: Dat denk je maar. Nou vooruit, schiet op en ruim de boel op. Ik wil een mooie schone kamer. Mijn hotel moet een plaatje zijn. Het dient een weerspiegeling te zijn van wat ik ben.

HANK: Ik begrijp het. Een modderige aanblik.

DESIREE: Hank!

HANK: Ja baas. Hank maakt het in orde. *(weer op, de bel luidend)* Wee iedereen! Een storm is komende die de zielen uit jullie lichamen zal ranselen. Een monster van een orkaan. Thor, de god van de donder rukt op. Dus wee jullie allemaal, sluit de deuren, sluit de ramen en verberg je voor de gesel...

DESIREE: Klaar nu. Hop hop, aan de slag jij! *(Hank af)* Onze gasten komen er aan. En wie weet, misschien hebben zij prachtige verhalen, die ik nog niet eerder heb gehoord, want dat gebeurt allemaal aan route 66. Zij brengt ons de vrachtwagenchauffeurs,

de toeristen, maar ook mensen die hopen hun verleden achter zich te laten, door midden in de nacht de woestijn te doorkruizen. En wij vangen ze allemaal op, de desolaten, de optimisten, de dromers, de harde werkers. Voor iedereen is een plek. Ze hebben verwachtingen en dromen die waargemaakt moeten worden. En wij doe ons best om dat te regelen. *(ruikt de lucht)* Ooh, dat wordt een grote storm, ik ruik de moessonwind, en zie.. daarginder hoe zelfs in de donkere nacht de lucht gitzwart aan het worden is. O jawel, dit wordt een hele bijzondere. *(begint te zwaaien)* Ja mensen, kom hier, blijf bij ons. Want het noodweer komt er aan. De moeder van alle stormen.

(donkerslag)

DARK DESERT HIGHWAY

(het beeld van de hotellobby op de achtergrond. In gedimd licht. Op de voorgrond drie blokken met daarop Joe, Grace en Liz, drie separate spots. Ze zitten alle drie in hun eigen auto (houden alle drie een monoloog die met elkaar verweven is). Op de achtergrond het geluid van een storm. Dan het geluid van een radio, Engels, met een weerwaarschuwing)

RADIO: *“Hello folks. Today on June 21st 1990, we are seeing some remarkable events. It is a special day with the visit of Nelson Mandela to the United States. Whoever is still on the road, should now find a safe shelter. An unpredicted storm is coming. So prepare yourselves. Leave the road, find a decent place to stay over for the night. And for those of you who are still with me... here is a nice song about a traveler who gets lost in real life..” (music gaat over in een soundscape ter ondersteuning van de drie monologen)*

GRACE: Ik had getankt in het plaatsje Needles, nadat ik besloten had om in één ruk door te rijden naar Los Angeles. Ook in Needles heb ik geen aanwijzingen gevonden, misschien dat ik onderweg naar Los Angeles nog iets vind? Je weet nooit.

LIZ: Ik was in Los Angeles, en had mijn vlucht naar Chicago al geboekt. Het hoofdkantoor wilde met me overleggen over de financiële deal die ik bijna had afgesloten. Vijftig miljoen dollar, ze konden het niet geloven. En toen werd ik gebeld. Het was mijn zus.

JOE: Al twee maanden ben ik op de weg, en ik kan mijn handel maar niet kwijt. Hoe moet ik dat thuis nu vertellen aan Betty? Ik moet geld binnenslepen, anders kan ik het wel vergeten.

GRACE: Rijden in de nacht door de woestijn, dat is magisch. Alsof de wereld alleen van jou is. En vanavond, de lucht is vochtig, het is heet, rij ik met mijn ramen open en geniet van de woestijngeur.

LIZ: Dus ik moest halsoverkop een auto huren, mijn vlucht afzeggen en daar reed ik dan, op weg naar Amboy, een klein dorpje, wat zeg ik, een spookstadje is het geworden. En mijn vader wil daar niet weg. In Chicago waren ze niet blij, maar ik heb ze beloofd om de deal netjes af te ronden.

JOE: Het is de crisis. Mensen geven nu even niet om mooie spulletjes, bijzondere dingen. Maar ja, daar heeft Betty natuurlijk geen boodschap aan. Misschien moet ik haar bellen, dat ik nog een maand langer wegblijf.

GRACE: En ineens uit het niets kwam de storm. Het ene moment was het rustig, alsof ik in het oog van de orkaan reed, het andere

moment...

LIZ: Als een gek gereden. Eerst via de interstate 40, en daarna afzakken via route 66. En ineens sloeg het weer om. Niet te geloven. Ik zag geen hand meer voor mijn ogen. Stromende regen en de ruitenwissers konden het niet aan.

JOE: Vol in de remmen moest ik. Het scheelde niets of ik was er geweest. Je denkt dat een woestijn leeg is, maar de moessonwind is meedogenloos. Een cactus van twee meter hoog knalde op mijn motorkap en schoot de nacht in. Ik schrok me kapot.

GRACE: En de radio begon te storen en piepen. Ik werd bijna van de weg geblazen.

LIZ: Zo'n natuurgeweld heb ik nog nooit meegemaakt. Eén keer eerder vloog ik door een storm en werd mijn vliegtuig geraakt door de bliksem. Maar dat was niets vergeleken met dit.

JOE: Alsof de aarde protesteerde tegen de mensen die op haar wonen. Ons weg wilde vagen als vliegen. Dit moet gewoon een teken van hogerhand zijn. Tijd om onderdak te zoeken en dan Betty bellen.

GRACE: Onmogelijk om nog verder te rijden. En die bus van mij, die hangt van plakband aan elkaar. Dan maar een time-out.

LIZ: En eigenlijk kwam het wel goed uit. Dan maar een moment om even na te denken. Die storm. Dat was mijn redding... denk ik.

JOE: Midden in een stofstorm en dat geloei van de wind, bijna een metaalachtig gekraak.

GRACE: Ik zweer het. Het leek alsof ik ergens tegen aan knalde en mijn busje de lucht in werd getild.

LIZ: Het ene moment rij ik op route 66, en dan midden in de chaos en tumult, het gegier van de wind, mijn auto kraakt alsof deze in elkaar wordt gedrukt. En dan zie ik dat ik op een zandweggetje rij.

JOE: Slecht zicht, plots een bordje. Hotel. Kamers beschikbaar.

GRACE: Heel vreemd, hoe vaak heb ik route 66 al gereden de afgelopen jaren, ik ken zoveel bijzondere plekken, maar hier ben ik nog niet eerder geweest...

JOE: Ongelooflijk. Wat een slecht weer. En dan het geluk hebben om hier zo een hotel te vinden. Niks voor mij, meestal zit het tegen. Mag ik dan nu één keer een voordeeltje hebben?

GRACE: Meestal slaap ik gewoon in de bus. Maar nu heb ik zin in een lekker bad of een douche. Eigenlijk heb ik het geld niet om dit te doen, maar ja. Komt allemaal wel goed.

LIZ: Waar ik van baal, in deze godvergeten uithoek, is dat niets meer op de kaart staat. Volslagen de weg kwijt.

JOE: En laat ik eerlijk zijn. Wooow. Ik reed in mijn auto en plots, daar

in de verte, terwijl de hagelstenen tegen mijn voorruit sloegen, zag ik dat hotel.

LIZ: Ik kwam aanrijden en zo op het eerste gezicht. Valt best mee. Geen shabby plek. Goed genoeg voor één nacht.

GRACE: Hotels en pensions. Ik heb er niets mee. Ik hou niet van het type mensen dat daar zit. Het liefst zet ik mijn busje neer op een parkeerplaats aan de rand van de weg, waar niemand me kan storen.

JOE: Ik kwam aanrijden. En daar in de deuropening stond me toch een prachtige vrouw. Dat maakte mijn hele dag goed. Wat een vrouw. Wat een vrouw.

LIZ: Ik parkeerde en achteruit parkeren, dat kan ik echt niet. Is zo niet mijn ding. Nou ja, het is een klein deukje. Maar toch. Ik haat dat.

GRACE: Stap ik uit mijn auto, val ik plat op mijn bek. Zal je net zien. Volgens mij heb ik genoeg cash bij me. Ze moeten niet gaan zeiken over een creditcard. Ik ben misschien wel de enige schuldeloze in dit land. Ik betaal gewoon contant.

JOE: Ja zeg. Ik stond daar in de regen, stapte uit mijn auto. En de deur van het hotel ging open. Daar stond ze hoor. Een kaars in haar hand. Wat een vrouw. Helemaal warm werd ik er van.

LIZ: Wat een opluchting. Een extra nacht rust. Dat kan ik wel gebruiken.

GRACE: Voel me een verzopen kat. Maar.. we gaan het zien. We gaan het zien.

JOE: Dat is wat ik wil. Zo'n soort vrouw. Maar ja, die is natuurlijk niet aan mij gegeven.

GRACE: In die regen staan. En gelukkig waren ze open. Blij dat ik naar binnen kon.

LIZ: Als ze maar een faxapparaat hebben? Ik moet die deal rondkrijgen. *(de drie spots worden een totaallicht en Desiree komt oplopen. De drie bezoekers staan bij elkaar voor het zwarte gaasdoek)*

DESIREE: *(begint te zwaaien)* Ja mensen, kom hier, blijf bij ons. Want het noodweer komt er aan. De moeder van alle stormen.

(donkerslag)

SUCH A LOVELY PLACE

(de lobby van het hotel. Op de achtergrond het geluid van een aanzwellende storm. Gasten staan samen met Desiree midden in de lobby)

DESIREE: Komt u toch binnen. En zet daar uw koffers maar neer. Hank, mijn hulpje, zal ze straks naar uw kamers brengen. Wat een weer hè? Was het niet vreselijk om zo midden in die storm te zitten? Ik had zo'n medelijden met jullie. Deze streek rondom Amboy staat bekend om haar onstuimig en onverwacht weer. Zoals wij altijd zeggen: wij kiezen niet de storm, het is de storm die ons kiest, die u heeft gekozen. En wie zijn wij om die bezoekers te weigeren? Ach, wat zien jullie er verwaaid uit. Maar dat gaan we direct oplossen. *(pakt drie handdoeken)* Neemt u deze, en droog u vooral goed af. Anders wordt u ziek, of krijgt u een longontsteking, en dat laat ik natuurlijk niet gebeuren. Laat ik één ding zeggen: het komt goed. Welkom in ons bescheiden hotel.

JOE: Het was echt ongelooflijk. Ik heb nog nooit zo'n noodweer meegemaakt. En voor mij was het een klein wonder dat ik u plots zag staan. U bent echt een redder in nood.

DESIREE: Ach, dat zijn erg mooie woorden.

GRACE: Waar zijn de andere gasten? Het ziet er heel rustig uit.

DESIREE: *(gaat achter de balie staan)* O, maar dat is bedrieglijk. We hebben veel kamers bezet.

GRACE: Ik reis al heel wat jaren langs route 66, maar deze plek heb ik nog niet eerder gezien. Kunt u misschien zeggen waar we ons precies bevinden?

DESIREE: Het plaatsje heet Barstow. Bij Crater Road. Iets verderop ligt het plaatsje Amboy. En hierachter ligt de Amboy-krater.

JOE: *(gaat achter Grace staan)* Dat is toch die slapende vulkaan?

DESIREE: Dat klopt. De laatste uitbarsting was vijfhonderd jaar geleden.

GRACE: Crater Road zei u? Volgens mij ben ik als kind ooit bij die vulkaan wezen kijken. Maar dit hotel, daar kan ik me niets van herinneren.

DESIREE: Dit hotel zit hier al jaren.

GRACE: Ik zou me zoiets als dit toch moeten herinneren.

HANK: *(opkomend, vol drama)* Maar u weet toch wel dat we ons halve leven bij elkaar liegen. Dat we de mooie dingen nog iets beter maken. En alle onfrisse dingetjes die we hebben meegemaakt, die moffelen we weg, stoppen we in een kluisje in ons hoofd en daarna

gooien we de sleutel weg. En dat.. dat noemen wij ons leven.

JOE: U moet Hank zijn.

HANK: Hank is inderdaad de naam. Uw dienaar. Welkom in ons hotel. Waar voor even de rust is ingetreden. Welkom mevrouw...
(*tot Grace*) Uw naam?

GRACE: Mijn naam is Grace Johnson. Ik kom schuilen voor de storm.

HANK: (*acteert verrast*) Een storm? En de dag leek zo rustig te beginnen. Meent u dat nou? Is het echt zo'n vreselijk weer? Wat spijt me dat voor U, mevrouw Grace.

DESIREE: Hank, ontferm jij je even over die koffers? Pak de jassen aan en ruim die natte handdoeken op. Hop hop.

HANK: Pfff... moet ik gelijk aan het werk? Mag ik niet even netjes kennismaken?

DESIREE: Niet mopperen Hank. Help onze gasten.

HANK: (*pakt jassen aan*) Nou, ik ruim dit even op. En daarna ga ik uitgebreid met u kennismaken! (*af met jassen*)

JOE: (*Hank nakijkend*) Een bijzondere man..

DESIREE: O.. u moest eens weten! Hank is er eentje met een gebruiksaanwijzing.

GRACE: Dat mag ik wel. Mensen die wat anders zijn dan de middelmaat. (*tot Desiree*) Hoe zit dat met die kamers?

LIZ: (*gaat achteraan in de rij staan, haalt een formeel uitziend document uit haar handtas*) Heeft u ook een fax?

DESIREE: Pardon?

LIZ: Heeft u ook een faxapparaat? Ik moet een belangrijk bericht verzenden. En ontvangen.

DESIREE: O jawel hoor. Dat hebben we hier. We hebben hier prachtige faciliteiten.

LIZ: Met enige urgentie? (*tot Grace en Joe*) Hebben jullie bezwaar als ik dit als eerste regel?

JOE: Nee hoor, gaat u maar voor mij. (*tot Grace*) Geen probleem toch? (*Liz begint naar plek één te lopen*)

GRACE: Zo werkt dat dus niet.

LIZ: Wat bedoel je?

GRACE: Ik was in gesprek met..

DESIREE: Zeg maar Desiree

GRACE: .. met Desiree en was daar nog niet klaar mee.

LIZ: Maar dit is belangrijk. Als ik dit bericht niet verzend, dan kom ik zwaar in de problemen.

GRACE: En misschien wilde ik net ook wel iets belangrijks gaan zeggen.

LIZ: En. Wilde je dat?

GRACE: Misschien. Maar ja, dat kom je dus niet te weten, want jij brak in.

LIZ: Jee zeg. Doe eens een beetje normaal.

JOE: *(tot Grace)* Goh, laat haar nou voor. Wat voor kwaad kan het.
(tot Liz) We moeten elkaar toch gewoon een beetje helpen, niet waar?

GRACE: *(tot Joe)* Bemoei je er niet mee. *(tot Liz)* En ik heb geen zin om een 'beetje normaal' te doen. Je sluit maar aan in de rij en wacht op je beurt.

LIZ: *(tot Joe)* Ik wist niet dat er echt een rij was.

JOE: Blijkbaar wel. Maar gaat u maar voor mij hoor, ik heb niet zo veel belangrijks te doen als jullie tweetjes. Het enige wat ik wil, is straks even bellen naar Betty om haar te vertellen dat ik morgen pas thuiskom in plaats van vandaag.

LIZ: Dat is heel attent van u, meneer..?

JOE: Joe Middlestone. Zeg maar gewoon Joe.

LIZ: Liz Kent. *(schudden de hand, Liz gaat achter Grace staan)* Nou.. schiet op dan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto